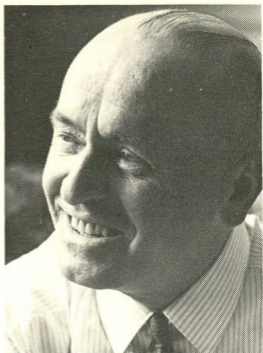

RYCKEBOER, Louis, advocaat, ambtenaar en publicist (Antwerpen 24 november 1900 - Mechelen 15 maart 1975).

Zijn voorouders waren afkomstig uit Frankrijk (Riquebourg); zijn vader verliet Adinkerke, West-Vlaanderen, voor Antwerpen. Louis Ryckeboer volgde humaniora in het St.-Jan Berchmanscollege te Antwerpen en promoveerde in 1924 tot doctor in de rechten aan de universiteit te Leuven. Tot 1929 was hij advocaat bij de balie in Antwerpen, daarna ambtenaar bij het ministerie van Arbeid. In 1932 werd hij stadssecretaris van Mechelen, wat hij bleef tot het eind van de Tweede Wereldoorlog, toen hij werd ontslagen, ondanks verdiensten die hem in 1959 de medaille van Burgerlijk Weer-

stander zouden bezorgen. Tot 1960 was hij adviseur bij verscheidene ministeriële kabinetten en secretaris van de ministers A. de Boodt en A. Coppé. Van 1960 af was hij adviseur Algemeen Bestuur en docent aan de faculteiten St.-Ignatius Antwerpen, die hem in 1970 het emeritaat ver verleenden. In 1963 werd hij in eer hersteld.

Ryckeboer was van 1928 tot '32 secretaris van het Rechtskundig Tijdschrift en stichtend lid van de Vereniging voor Beschaafde Omgangstaal. Hij was lid van de Centrale Raad van het Verbond van Vlaamse Academics, lid van het Vlaams Rechtsgenootschap en van het IJzerbedevaartcomité. In 1931 huwde hij Anna van Venckenray uit Maaseik, wat aanleiding gaf tot een opzienbarend incident : omdat de bruid de dochter was van een Vlaams-nationalistisch gezinde uitgever van een gewestelijk blad, verplichtte de minister van Landsverdediging de bruidegom ontslag te nemen als reserveofficier. Van 1930 tot '70 was Ryckeboer medewerker aan het dagblad De Standaard, waarvoor hij onder het pseudoniem Lods „In den Uil” schreef, een regelmatig verschijnende kolom (cursiefje) met humoristisch commentaar op de dagelijkse gebeurtenissen. Hij schreef ook als Seger Beek in het weekblad Nieuw Vlaanderen (1934 en volgende jaren) en in Rommelpot (1945-'49) onder de schuilnaam Romulus Pot. Na de Tweede Wereldoorlog, tot 1947, in de periode dat De Standaard niet verscheen, schreef hij in het dagblad Het Volk „In den Ouden Uil”. Hij publiceerde verscheidene bloemlezingen uit zijn journalistiek werk : Leeuwenmuilen en Pantoffelbloemen, met als ondertitel Vlaanderen door de laatste jaren heen, heeft als motief een Vlaamse aanklacht, zonder de zelfkritiek te vergeten. In zijn werk Wetstraat geeft hij humoristische beschrijvingen i.v.m. de Brusselse straat waar het parlement en menig ministerie zijn gevestigd.

WERKEN : *Leeuwenmuilen en Pantoffelbloemen* (1942); - *Wetstraat* (1966).

LITERATUUR : G. Durnez, *Louis Ryckeboer zestig*, in *Boekengids* (november 1960). **GASTON DURNEZ**